

Розказував циган раз
За смерть свого сина:
«Ще ніхто так не вмирав,
Як моя дитина.

Тільки-то вже смерть прийшла,
А він на всю хату:
«Тату! Тату! — закричав, —
Люльки, — каже, — тату!»

Приніс йому таки сам,
А синок, небога,
Тільки раз собі пакнув
Та й пішов до Бога!»